«En fryd fra første til siste side.» *Mail on Sunday*

DEN MAGISKE BOKHANDELEN

TILLY OG BOKVANDRERNE

ANNA JAMES

"Indeed I was," said Anne comfortably. "It wasn't so hard as you might imagine, either. I sit with Diana. Our seat is right by the window and we can look down to the Lake of Shining Waters. There are a lot of nice girls in school and we had scrumptious fun playing at dinnertime. It's so nice to have a lot of little girls to play with. But of course I like Diana best and always will. I adore Diana. I'm dreadfully fa
others. The

«Fortryllende.»
Independent

«En fryd fra første til siste side.»
Mail on Sunday

«Fornøyelig. En glede av en bok.»
Kiran Millwood Hargrave, forfatter

«*Den magiske bokhandelen* er en sann glede for alle bokelskere – du kommer til å elske å utforske den magiske verdenen til bokvandrerne sammen med Tilly.»
Katherine Woodfine, forfatter

«*Den magiske bokhandelen* feirer alt det beste i livet: bøker, vennskap, eventyr og kake. Og pirater. Og kakao. Den er aldeles vidunderlig og helt briljant.»
Greg James og Chris Smith, forfattere

«En fortryllende fortelling for bokelskere i alle aldre. En magisk debut som du IKKE må gå glipp av.»
Catherine Doyle, forfatter

«En spennende, oppfinnsom bokelskers fornøyelse, der fiksjon faktisk blir virkelig. Den er en gavepakke for lesere i alle aldre.»
Matt Haig, forfatter

TILLY OG BOKVANDRERNE

Anna James

Oversatt av Sunniva Aanonsen Sandsgaard

HarperCollins

Copyright © HarperCollins Nordic AB, Box 49005, 100 28 Stockholm, 2021
www.harpercollins.no

Tilly and the Bookwanderers © Anne James, 2018
Illustrasjoner © Paola Escobar, 2018
Oversatt av Sunniva Aanonsen Sandsgaard

Omslagsdesign © HarperCollinsPublishers Ltd, 2018. All rights reserved.
Omslagstilpasning: Lisa Krebs

Utdraget i kapittel 26 er hentet fra den norske oversettelsen av *En liten prinsesse* av Frances H. Burnett, utgitt på Transit i 2010 og oversatt av Torstein Bugge Høverstad.

Sats: Type-it AS, Trondheim
ISBN 978-82-84-25083-0

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. This edition is published by arrangement with HarperCollins Publishers LLC, New York, USA. This is a work of fiction. Names, characters, places, and incidents are either the product of the author´s imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, business establishments, events, or locales is entirely coincidental.

Til min søster Hester, som er lagd av de samme fortellingene som meg.

1

Som når man står ved inngangen til et tivoli

Matilda Blad skjøv opp døren til Blad bokhandel og trakk pusten dypt. Lukten var velkjent – det duftet av stearinlys som nettopp var blåst ut, mørk sjokolade og bøker, selvsagt. Et øyeblikk glemte hun at hun nettopp var blitt nedsprutet med sølevann. Hun bare nøt det å ha en hel ferieuke foran seg. Hun var like full av forventninger som når man står ved inngangen til et tivoli. Men lykkeboblen sprakk da sølevannet begynte å trekke gjennom strømpebuksen hennes. Hun skalv og skyndte seg gjennom døren fra bokhandelen inn til det smale huset der hun bodde med besteforeldrene sine. Døren slo igjen bak henne, og hun slengte skolesekken

fra seg på bordet sånn at en haug poteter trillet av sted, og dumpet dramatisk ned på en stol.

Hun sa ikke noe, men ventet på at Bestemor skulle reagere, og da hun til slutt snudde seg, lente Tilly seg teatralsk over bordet og la hodet på armene.

«Endelig har du skolefri, Tilly», sa Bestemor og så seg forskrekket rundt. «Hva i alle dager er i veien? Og hvorfor lar du det gå utover potetene?»

Tilly ble litt flau og rødmet mens hun begynte å plukke potetene opp fra gulvet.

«Og du er jo dyvåt – det regner vel ikke ennå, gjør det det?» sa Bestemor og kikket ut gjennom kjøkkenvinduet. Hun strøk barnebarnet på hodet. Tilly hadde satt seg på huk for å få tak i en potet som hadde trillet inn i kattens kurv. Hun sukket og lente seg mot bena til bestemoren.

«Grace syklet gjennom en sølepytt, og det sprutet vann over hele meg.»

«Men hun gjorde det vel ikke med vilje?» spurte Bestemor forsiktig.

Tilly fnøs i protest.

«Dere to henger vel sammen som erteris?» spurte Bestemor.

«Det var før, da vi var små. Hun har nye venner nå», sa Tilly. «Hun kom med på laget i nettball og vil bare henge med de jentene. Hun sitter sammen med Ammara og Poppy hver eneste dag.»

«Har jeg truffet Ammara og Poppy?» spurte Bestemor.

«Nei, de gikk på St. Enid's, og de er alltid sammen.»

«Vil du kanskje invitere noen av dem hit i ferien?» foreslo Bestemor. «For å bli bedre kjent med dem?»

«Jeg tror ikke de ville ha kommet», sa Tilly usikkert. «De hvisker og fniser alltid om et eller annet når jeg prøver å snakke med dem.»

«Det kan hende at de kommer til å overraske deg. Du vet det ikke før du har spurt», sa Bestemor. «Vær modig, Matilda. Vær modig, snill …»

«Vær modig, snill og nysgjerrig», avbrøt Tilly. «Ja da, jeg vet det.»

«Det var det vi alltid pleide å si til moren din da hun var barn», sa Bestemor.

«Å være modig faller ikke like naturlig for alle, tror jeg», sa Tilly.

«Ofte er det de tingene som ikke faller naturlig for oss, som er de viktigste», sa Bestemor. «Vil du ikke ta av

deg den våte skoleuniformen og ta en dusj? Jeg kan lage kakao for å feire at ferien din begynner nå.»

Tjue minutter senere var Tilly ren og tørr og hadde ikke på seg skoleklær lenger. Hun bar på to kopper varm kakao med krem, en til seg selv og en til bestefaren. Med skulderen mot kjøkkendøren skjøv hun den opp og rygget inn i bokhandelen. Blad bokhandel var Tillys absolutte yndlingssted i hele verden. Hvis man sto utenfor på den travle handlegaten nord i London, så det ut som en helt alminnelig bokhandel, men når man kom inn, forsto man ikke helt hvordan alt fikk plass innenfor veggene.

Butikken fylte fem etasjer med ulike avdelinger, kriker og kroker, sofaer og myke lenestoler og den reneste labyrint av bokhyller. En vindeltrapp snirklet seg oppover, og fargerike trestiger strakte seg opp til hyllene det var vanskelig å nå. Når lyset flommet inn gjennom høye buevinduer og støvkorn danset i luften, fikk man nesten følelsen av å være i en kirke. På godværsdager kunne man ofte finne bokhandelens katt – som hadde

fått navnet *Alice* fordi den var så nysgjerrig – på stedene der solen varmet mest. Om sommeren ble den store peisen bak disken fylt med friske blomster, men siden det var oktober, brant det lunt der nå.

Tilly hadde aldri vært langt utenfor London, men hun syntes hun var temmelig reisevant i bøkenes verden: Hun hadde løpt over takene i Paris, lært å ri på kosteskaft og sett nordlyset fra dekket på ei skute. Hun hadde utforsket eventyrland og hemmelige hager med jenter som var nysgjerrige og ganske sta. Hun fant bøker som førte til lange diskusjoner med Bestefar mens de spiste tekaker som dryppet av smør, og hun oppdaget fortellinger som hun leste igjen og igjen, så hun til slutt kunne dem mye bedre enn alt hun pugget til prøver. Hun fant vennskap som virket fri for de kompliserte sosiale reglene på skolen. Av og til hadde Tilly følelsen av at det måtte ha vært en skoletime der vennskap ble forklart, men at hun hadde vært hjemme den dagen, og derfor gått glipp av det.

Bestefar sto bak disken og sorterte bøker som kunder hadde bestilt. Han stakk en kvittering inn i hver bok og la dem i pene stabler, så de var klare til å bli hentet. Tilly

satte den ene koppen med kakao på disken og klarte det heldigvis uten å søle noe særlig.

«Gratulerer med ferie, Tilly!» sa han og klinket koppen sin mot hennes. Bestefar drakk en stor slurk, og som alltid lot han som om han ikke visste at han hadde krem på overleppen. «Har du mye lekser?»

«Jeg må lese en bok som jeg aldri har lest før», sa Tilly og prøvde å se alvorlig ut.

«Himmel og hav», sa Bestefar med et smil. «Det er best du begynner med en gang, skatt, hvis du skal ha håp om å bli ferdig i løpet av en uke.»

Tilly fniste og dyppet en finger i kremen. Hun tenkte på stabelen med bøker som hun hadde på nattbordet. Der lå det allerede fem bøker som hun hadde tenkt å lese i ferien.

«Webber – læreren vår – sa at etter ferien skal vi begynne på et prosjekt som handler om yndlingskarakterene våre fra bøker, og hvis vi ville komme i gang, burde vi tenke over hvem favorittene våre er. Hvem ville du ha valgt?»

«Det er litt av et spørsmål», sa Bestefar og slikket krem fra leppene. «Jeg er fristet til å si Sherlock Holmes, men jeg blir nødt til å tenke meg grundig om før jeg kan gi

deg det endelige svaret mitt. Bortsett fra den forferdelig slitsomme leksen din, hva mer har du planlagt å gjøre denne uken? Kommer Grace på besøk, kanskje?»

«Jeg vet ikke hvorfor du og Bestemor spør meg om Grace hele tiden», sa Tilly.

«Gjør vi det?» sa Bestefar overrasket. «Jeg trodde hun var bestevennen din?»

«Jeg har ingen bestevenn», sa Tilly bestemt. «Jeg har skjønt at det ikke fins noen på skolen som egner seg som bestevenn.»

«Og hva er det som trengs for at noen kan bli en bestevenn?» spurte Bestefar.

«Det må være en som stiller opp for deg, og en som aldri blir lei av å prate med deg. En som er eventyrlysten og flink og modig og morsom …» sa Tilly og ramset opp mens hun telte på fingrene. «En som Anne Shirley eller Alice fra Eventyrland – det er mine yndlingskarakterer, forresten.» Med noen ytterst få unntak foretrakk Tilly karakterer i bøker fremfor mennesker hun kjente i virkeligheten.

«Jeg vet ikke helt om én bestemt type bestevenn kan passe for alle, Tilly», sa Bestefar tankefullt. «Iblant får

man en venn som er den siste man hadde ventet å bli venn med. Venner bør få frem det beste i deg, ikke være helt lik deg selv. Og jeg er sikker på at du passer perfekt for noen.» Tilly prøvde å forestille seg at hun passet perfekt som noens bestevenn. Men når hun tenkte på seg selv, følte hun seg liksom litt uklar, som et fotografi som var uskarpt, og når hun sammenlignet seg selv med karakterer som hun møtte i bøkene, føltes deres blekk og papir mer virkelig enn hennes kjøtt og blod.

«Og du har jo alltids meg», fortsatte Bestefar. «Hvis du er ute etter en godt voksen bestevenn som har skjegg og bokhandel.»

«Absolutt», sa Tilly og prøvde å skyve bort tankene på mulige bestevenner. «Jeg har ikke bruk for noen som ikke bor i Blad bokhandel»

2

INGEN OPPLEVER ORDENTLIGE EVENTYR I VIRKELIGHETEN

Neste morgen våknet Tilly av regnet som trommet på det skrå takvinduet hennes. Høstbladene hadde også samlet seg på vinduet. Regn betydde fredelige dager i bokhandelen siden folk holdt seg innendørs. Det kom bare en og annen klissvåt leser som satte seg til tørk i kafékroken og ventet på oppholdsvær. Tilly elsket skoleferiene med velkjente rutiner og ritualer i bokhandelen, og første dag i ferien koste hun seg alltid med det samme: Hun lå i sengen og leste et kapittel i en ny bok mens alt var stille i huset. Så tok hun på seg hva som helst så lenge det ikke var skoleuniformen, gikk ned og spiste en doven frokost

med Bestefars perfekt kokte egg og ristet brød som hun kunne dyppe i egget.

«Nå, hva slags planer har du for dagen?» spurte Bestemor og rakte Tilly et krus med te og melk.

«Bare å lese, egentlig», svarte Tilly.

«Har du lyst til å gå en tur i skogen med meg senere?» foreslo Bestefar. «Og jeg må stikke innom blomsterforretningen og bekrefte bestillingen vår til Eventyrland-festen på onsdag kveld. Jeg kunne trenge hjelp av en med din sans for farger. Vi har latt denne festen vokse oss over hodet, tenker jeg iblant. Det virker som om kundene og forleggerne forventer noe mer overdådig for hvert år som går.»

Tilly trakk på skuldrene.

«Skulle dere noen gang ønske …» begynte hun. Istedenfor å svare på Bestefars spørsmål, snudde hun seg og så alvorlig på besteforeldrene. «Skulle dere ønske at dere hadde en ganske god venn i livsfare som dere kunne dra og redde?»

«Jeg kan ikke si at det er noe jeg tenker særlig mye på», sa Bestemor, og hun og Bestefar så på hverandre over bordet.

Tilly sukket. «Jeg skulle bare ønske at det fantes noe mer spennende å gjøre enn å dra til blomsterbutikken», sa hun. «Ingen opplever *ordentlige* eventyr i virkeligheten.»

«Om jeg hadde våget, ville jeg ha sagt at en som ikke finner eventyr i skogen, mangler fantasi», sa Bestefar.

«Du skjønner hva jeg mener.»

«Det gjør jeg, kjære deg, men det skader aldri å være på utkikk etter eventyr, selv de små opplevelsene.»

«Men akkurat nå», sa Bestemor, «kan du kanskje nøye deg med et eventyr i en bok, og hvis det noen gang slutter å regne, kan vi gå en tur senere.»

Tilly åpnet døren inn til bokhandelen og gikk for å finne Jack, som drev den lille kafeen i hjørnet av første etasje. Han var ikke å se blant de fargerike bordene og stolene, så hun gikk for å se om det var noen kaker hun kunne smake på. Men akkurat da hun strakte seg etter en sjokoladebrownie som så deilig og klissete ut, stakk Jack hodet opp bak disken.